21/09/2025

21 Σεπτεμβρίου 1847: Πεθαίνει ο Αντόνιο Αλμέιντα, Πορτογάλος αγωνιστής του ’21

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

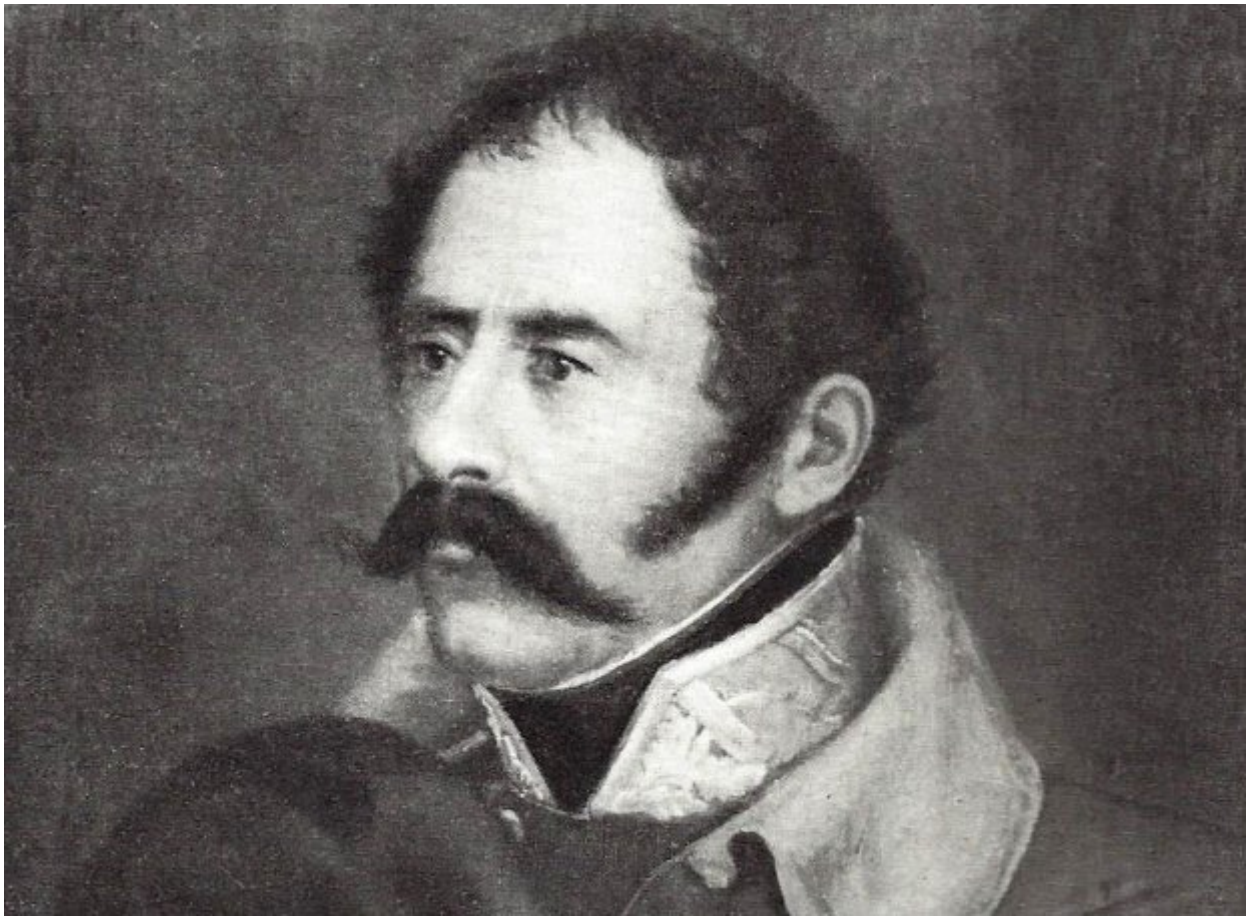

Ο Αντόνιο Φιγκέϊρα ντ’ Αλμέιντα (Antonio Figueira d’ Almeida) ήταν Πορτογάλος φιλέλληνας, ο οποίος έλαβε μέρος στην Ελληνική Επανάσταση του 1821 και στα πρώτα μετεπαναστατικά χρόνια υπηρέτησε σε διάφορες στρατιωτικές θέσεις του νεοσύστατου ελληνικού κράτους.

Γεννήθηκε στις 4 Ιουλίου 1784 στην πόλη Έλβας της Πορτογαλίας και προερχόταν από οικογένεια στρατιωτικών. Ως αξιωματικός του πορτογαλικού στρατού αγωνίστηκε κατά της εισβολής του Ναπολέοντα στην πατρίδα του και αργότερα πολέμησε κατά του γαλλικού στρατού εισβολής που στάλθηκε στην Ισπανία για να υποστηρίξει τη δυναστεία των Βουρβόνων.

Η δράση του Αλμέιντα κατά την Ελληνική Επανάσταση

Πνεύμα φιλελεύθερο και περιπετειώδες, ο Αντόνιο Αλμέιντα ηλεκτρίστηκε από τον ηρωικό αγώνα των Ελλήνων και τον Σεπτέμβριο του 1825 κατέφθασε στην Ελλάδα και κατατάχθηκε ως εθελοντής στον τακτικό ελληνικό στρατό, που είχε οργανώσει και διοικούσε ο γάλλος στρατηγός Φαβιέρος.

Στις 18 Ιουλίου 1826, έχοντας το βαθμό του συνταγματάρχη του ιππικού, διακρίθηκε στη Μάχη του Μεχμέταγα (σημερινή Γαρέα Μαντινείας), αποσπώντας τα εύσημα του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη, που ήθελε να τον χρησιμοποιήσει με το ιππικό του σε πιο σημαντικές επιχειρήσεις. Αλλά είχε μεσολαβήσει η διάσταση του Γέρου του Μωριά με τον πρόεδρο της Διοικητικής Επιτροπής Ελλάδος (πρωθυπουργό) Ανδρέα Ζαΐμη, ο οποίος δεν θέλησε να τον αφήσει στη διάθεση του Κολοκοτρώνη και τον διέταξε να τεθεί εκ νέου υπό τις διαταγές του Φαβιέρου.

Στις αρχές του 1827 πολέμησε υπό τον Γεώργιο Καραϊσκάκη στην Αττική και αργότερα πήρε μέρος στην αποτυχημένη εκστρατεία του Φαβιέρου για την απελευθέρωση της Χίου (Οκτώβριος – Δεκέμβριος 1827).

Μετεπαναστατική δράση

Με την έλευση του Ιωάννη Καποδίστρια στην Ελλάδα, ο Αλμέιντα έγινε επιθεωρητής του τακτικού ιππικού και του ανατέθηκε η αναδιοργάνωση του σώματος. Στις 22 Ιανουαρίου 1830 διορίστηκε φρούραρχος Ναυπλίου και με την ιδιότητά του αυτή συνέλαβε έναν από τους δράστες της δολοφονίας του Καποδίστρια (27 Σεπτεμβρίου 1831), τον Γεώργιο Μαυρομιχάλη, που είχε ζητήσει άσυλο στην οικία του Γάλλου πρεσβευτή.

Για τη νομιμόφρονη στάση του ονομάστηκε επίτιμος πολίτης του Ναυπλίου από την Ε’ Εθνοσυνέλευση και στις 2 Μαρτίου 1832 προβιβάστηκε σε στρατηγό από τη «Διοικητική Επιτροπή» (Αυγουστίνος Καποδίστριας, Θεόδωρος Κολοκοτρώνης και Ιωάννης Κωλέττης), που ασκούσε την εξουσία στο νεοσύστατο ελληνικό κράτος.

Όμως, μετά την άφιξη του Όθωνα στην Ελλάδα, η Αντιβασιλεία τον υποβίβασε σε συνταγματάρχη, ένεκα των φιλοκαποδιστριακών του αισθημάτων και τελικά τον τοποθέτησε φρούραρχο στην Αίγινα (10 Μαΐου 1833). Το 1836 διορίστηκε στρατιωτικός διοικητής Μεσολογγίου κι ένα χρόνο αργότερα κατέστειλε την ανταρσία του συνταγματάρχη Νικολάου Ζέρβα (8 Ιανουαρίου 1837). Μετά από αυτό προβιβάστηκε σε υποστράτηγο και το 1839 τοποθετήθηκε στρατιωτικός διοικητής Ναυπλίου.

Τον ίδιο χρόνο παντρεύτηκε τη Ζωή Μαυροκορδάτου, με την οποία απέκτησε δύο τέκνα, τον Εμμανουήλ και τον Δημήτριο. Ο Αντόνιο Αλμέιντα πέθανε στις 21 Σεπτεμβρίου 1847 στα λουτρά Μπετάλια κοντά στη Βενετία, σε ηλικία 64 ετών.

Εγγονός του ήταν ο Αντώνιος Αλμέιδα, εκ των ιδρυτών του Ομίλου Αντισφαιρίσεως Αθηνών το 1895, ο οποίος έπεσε υπέρ πατρίδος στη Μάχη Κιλκίς – Λαχανά (19 – 21 Ιουνίου 1913), κατά τη διάρκεια του Β’ Βαλκανικού Πολέμου.

(Πηγή: sansimera.gr)